CEAI CU ROM

— *Bine. Atunci, pe mîine la şapte, în staţie. Noapte bună...* încheie discuţia telefonică cu tovarăşul meu de pescuit.

Proiectasem pentru a doua zi, duminică, o partidă de pescuit la copcă. De aceea, de cu seară mi-am pregătit cele trebuitoare unei atari ieşiri în afara oraşului, dar mai ales un termos plin cu ceai fierbinte, îmbrăcăminte şi încălţăminte cît mai călduroase.

Şi iată-ne a doua zi, dis-de-dimineaţă, pe gheaţa lucie a unui lac din apropierea Capitalei. Dimineaţa e geroasă, dar senină şi frumoasă. Aerul rece înţeapă plăcut nările. Ne bucurăm de albul strălucitor care ne înconjoară. Ochim cîte un loc ce ni se pare potrivit şi începem să facem copci în gheaţa groasă de trei palme. Deşi e un ger de crapă pietrele, noi năduşim binişor asupra uneltelor de spart gheaţa. După ce facem fiecare cîte trei copci, ne apucăm de pescuit. Nu trece mult şi peştişorul-momeală din cîrligul undiţei mele este înhăţat brusc de-o ştiucă frumuşică. Am scos-o şi am aşezat-o alături, pe gheaţă, în vreme ce amicul meu scotea un biban dolofan...

După puţin, simţim frigul, scot termosul cu ceai fierbinte.

— *Nu vrei un ceai fierbinte?* îl întreb pe amic.

— *Nu! Eu am ceai rece, dar cu efect salutar!* îmi răspunde el şi scoate o sticlă din rucsac.

— *De ce rece? Nu-i mai de efect...?*

— *E ceai cu rom!* mă întrerupe el. *Jum-ate rom, jum-ate nimic!* Şi rîde încîntat de gluma făcută.

Tot aşa, mai pescuind, mai bînd ceai (eu ceai fierbinte, el „ceai" cu rom), spre ora prînzului ne cam făcusem suma. Aveam fiecare cam cîte două kilograme de ştiucă şi biban.

— *Ce zici, mergem, că m-a tam răzbit frigul,* propun eu.

— *Mergem. Pe mine nu m-a răzbit,* răspunde el rizînd înveselit, deşi nu vedeam vreun motiv de rîs.

— *Atunci stringem sculele.* Şi începem să le adunăm. După cîteva minute, cu vergile în mînă şi cu rucsacurile în spinare, pornim, amicul meu înainte şi eu după el, spre staţia de autobuz. Dar nu făcu doi paşi şi-l văd cum se scurtează brusc, cum se duce pe copcă în jos! Plachez fulgerător şi-l apuc de guler...

După oarecare muncă îl scot din copcă, ud leoarcă. Fugim repede spre cea mai apropiată casă.

— *Cum dracu' ai reuşit...?* îl bombănesc, în vreme ce el, înfofolit într-un cearceaf, aştepta să i se usuce hainele care decorau, de jur împrejur, soba omului care ne găzduise.

— *Păi, am vrut să trec printre două copci, dar mi se pare că, în realitate... nu era acolo decît o singură copcă!* a răspuns spăşit şi, de data asta, n-a mai rîs. Trăsese, probabil, singur concluzia că, dacă te duci cu „ceai cu rom" la copcă, te poţi duce... pe copcă!

Ilie CARCIU

VERIFICAŢI-VĂ, POATE AVEŢI TALENT DE SELECŢIONER UNIC?

Cînd este vorba de electronică sau de folclor, prea puţini sînt aceia care cutează să exprime o părere proprie. Cînd însă vine vorba de fotbal, majoritatea concetăţenilor noştri sînt convinşi că deţin piatra filozofală cu ajutorul căreia metalul de rînd poate fi transformat în aur. Căci românul nu s-a născut numai poet, ci, cu cel puţin aceeaşi îndreptăţire, şi un mare conducător al destinelor fotbalului naţional. Mai ales domeniul selecţionării şi conducerii echipei naţionale reprezintă un cîmp liber, deschis tuturor părerilor şi unde toate ideile par să găsească justificare. De altfel, nici nu se poate şti ce talente ascunse zac încă neexploatate. Mulţi au reuşit în meseria asta după decenii de activitate într-un domeniu cu totul diferit. Tocmai fiindcă ştim că sînt atîţia care cred în vocaţia lor pentru această îndeletnicire şi fiindcă dorim să contribuim, după puterile noastre, la mobilizarea tuturor forţelor încă nepuse în valoare la dezvoltarea fotbalului, ne-am gîndit să oferim acelora dintre cititori care simt vocaţie de selecţioner să-şi valorifice aceste talente cu ajutorul unor teste care să le permită confirmarea pe baza unor date obiective rezultate din aceste teste. Cine ştie, poate că vom reuşi să descoperim în acest fel capacităţi latente care nu aşteaptă decît să fie scoase din anonimat.

Dar, să începem seria testelor.

Pentru început, vom verifica o calitate a candidaţilor care poate că va părea oarecum surprinzătoare: capacitatea de a se cunoaşte pe sine. Considerăm însă că această calitate este fundamentală pentru o persoană care doreşte să preia o mare răspundere, ceea ce presupune cunoaşterea exactă a limitelor capacităţilor sale. Prin urmare, vă rugăm să răspundeţi cu toată sinceritatea prin da sau nu la următoarele întrebări:

1. Aţi încercat să imaginaţi o tactică infailibilă?

2. V-a trecut vreodată prin minte că aţi fi putut alcătui o echipă mai bună decît selecţionerul în funcţiune?

3. După un joc pierdut, v-aţi format convingerea că se putea cîştiga datorită unor indicaţii tactice mai bune?

4. Aveţi jucători preferaţi, pe care îi credeţi mai potriviţi decît titularii posturilor din echipa naţională?

5. Credeţi că, în anumite condiţii, puteaţi deveni un mare jucător?

6. Consideraţi că prezenţa unui mare antrenor constituie condiţia principală pentru construirea unei echipe mari?

Dacă cumva aţi răspuns cu DA la mai mult de una din aceste întrebări ale primului test, nu vă sfătuim să treceţi la cel de al doilea, căci vă lipseşte spiritul critic strict necesar pentru a aborda sarcina de selecţioner. Dacă însă aţi răspuns NU la cel puţin 5 din aceste întrebări, puteţi să vă încercaţi forţele şi la testul următor, considerîndu-vă promovat. Cine ştie, poate aveţi talent de selecţioner cu adevărat?

Cel de al doilea test este menit să stabilească dacă aveţi independenţa de gîndire necesară pentru o funcţie care pretinde lipsă de prejudecăţi, descătuşare de rutină şi curajul de a umbla pe drumuri nebătute.

1. Sînteţi convinşi că există destul de mulţi arbitri care influenţează cu premeditare rezultatele unor jocuri pe care le conduc?

2. Sînteţi suporterul vreunei echipe de club?

3. Preferaţi un sistem de joc, pe care îl consideraţi superior tuturor celorlalte?

4. Sînteţi convins că aţi fi în stare să luaţi locul conducătorului comisiei de selecţie, chiar mîine?

5. V-a trecut vreodată prin minte, după un joc pierdut al echipei naţionale, că o echipă cu o altă alcătuire putea cîştiga?

Dacă aţi răspuns DA la mai mult de una din întrebările de mai sus, considerăm că nu aveţi independenţa de gîndire necesară pentru a fi un bun selecţioner şi credem că nu are rost să mai treceţi şi la testul următor.

Cel de al treilea test reprezintă de fapt un sondaj care urmăreşte să afle gradul de competenţă pentru funcţia vizată. Nu este vorba atît de o competenţă cîştigată prin studiu, experienţă proprie sau alte mijloace de informare, greu de presupus a fi în posesia cititorului, ci mai de grabă de capacitatea de a folosi informaţiile şi judecăţile de valoare curente în mod just. Iată şi acest test. Răspundeţi sincer cu da sau nu la întrebări.

1. Ce influenţează mai mult capacitatea unei echipe de a obţine rezultate bune:
   a) pregătirea de luptă?
   b) tactica indicată de antrenor?
   c) valoarea jucătorilor?

2. Ce preţuiţi mai mult dintre calităţile unui jucător:
   a) puterea de luptă?
   b) tehnica?
   c) îmbinarea luptei cu tehnica?

3. Ce apreciaţi mai mult la citirea unei cronici de fotbal:
   a) descrierea dramatică a luptei?
   b) analiza justă a raportului de forţe?
   c) critica jocului echipelor şi a jucătorilor?
   d) învăţămintele trase de pe urma jocului?

4. Ce vă atrage mai mult la un joc de fotbal:
   a) jocul unor vedete?
   b) speranţa în victoria echipei favorite?
   c) lupta pentru victorie, indiferent de rezultat?
   d) să contribuiţi prin încurajări la victoria uneia dintre echipe?

În cazul că aţi răspuns DA la următoarele întrebări: 1c, 2c, 3d şi 4c, puteţi să vă supuneţi şi ultimului test. Dacă aţi greşit chiar şi la unul din aceste răspunsuri, este mai bine să vă abţineţi şi consideraţi vocaţia dv. de selecţioner infirmată.

Ultimul test stabileşte ascendentul dv. asupra oamenilor, în materie de fotbal. Este un test decisiv, căci stabileşte existenţa sau absenţa unor calităţi absolut necesare unui selecţioner care trebuie înainte de toate să ştie să fie convingător şi să fie în stare să conducă la înalt nivel un colectiv atît de eterogen cum este o echipă naţională şi celelalte cadre necesare pentru organizarea pregătirii acesteia. Iată şi acest test:

1. Aveţi păreri formate cu privire la măsurile necesare pentru a asigura dezvoltarea fotbalului?

2. Aţi fost căpitanul echipei de fotbal în care aţi jucat?

3. Sînteţi în stare să influenţaţi în sensul părerilor dv. pe prietenii şi pe colegii dv.?

4. Aveţi obiceiul să contraziceţi pe cei din anturajul dv. în ce priveşte judecăţile lor de valoare asupra echipelor şi jucătorilor?

5. Aveţi prezenţa de spirit şi umorul necesar pentru a ieşi nevătămat dintr-o situaţie încurcată, ivită pe nepregătite de faţă cu superiorii dv. de serviciu?

Dacă aţi răspuns sincer DA la absolut toate aceste întrebări ale ultimului test, atunci să ştiţi că aveţi aptitudini reale pentru a deveni selecţioner şi conducător al echipei naţionale, cu condiţia însă să faceţi în prealabil un stagiu la conducerea unei secţii de fotbal dintr-un club.

Dar chiar şi pînă atunci nu strică să faceţi o cerere de a ocupa funcţia de selecţioner, pentru cazul că aceasta va deveni vacantă. Această ocazie se iveşte destul de des. Totuşi, ţinem să vă avertizăm că funcţia nu este plăcută de loc. Dovadă este că cei care au ocupat-o în trecut nu doresc s-o reocupe nici cînd sînt rugaţi. Este în firea lucrurilor ca în această funcţie satisfacţiile să fie mult mai puţine decît necazurile. În afară de cazul că vă cheamă Ramsey. Dar chiar şi atunci, nu vă invidiem pentru cazul că veţi fi ales. Este o răspundere mare, pe care prea puţini ştiu s-o poarte.

(După o idee din revista „Venc Nou").

N. BRAŞOVEANU

BRĂILA, „ORAŞUL CU SALCÎMI" ŞI CU CAMPIONI CICLIŞTI

Reînviind în ultima vreme tradiţia, Brăila a devenit o veritabilă pepinieră ciclistă, din „răsadurile" căreia s-au ivit o serie, de tineri talentaţi. Unele succese repurtate de juniori în 1967 şi 1968 denotă că pedalorii brăileni sînt pe cale să reînvie strălucirea vechiului centru ciclist de pe malul Dunării.

Mai vîrstnicii iubitori ai sportului cu pedale îşi amintesc că Brăila, „oraşul cu salcîmi", a fost şi oraşul cu campioni care au ilustrat ciclismul dintre cele două războaie: Virgil Mormocea, Lică Negrescu, Zamfir Munteanu şi Vasile Dinu. Alături de ei au activat alţi cicliştii de valoare: sprinterul Spiru Ştefaniţi, vicecampion la viteză, în repetate rînduri, fraţii Popîrlan, N. Oţeleanu, de asemenea vicecampion, Ştefan Dinu etc. etc.

În timp ce cicliştii bucureşteni jinduiau după un velodrom, la Brăila, în anul 1926, se inaugura — în parcul de la „Monument" — o reuşită pistă de pămînt (556 m). În tribună şi pe marginea virajelor se adunau cam la vreo 10 000 de spectatori la memorabilele meciuri cicliste Brăila-Bucureşti sau la reuniunile internaţionale, deseori întîlniri triunghiulare: Brăila—Bucureşti—Sofia (sau Russe). În frunte concursurilor anuale — sau „clasice", cum li se spunea — desfăşurate pe velodromul brăilean, se situa tradiţionala competiţie „Cupa Macri", la care au participat numeroşi cicliştii străini (printre care şi francezul Pierre Gallien, cîştigătorul „Turului României" 1936), de-a lungul celor 12 ediţii. *În ultima ediţie — 1939 — victoria a revenit lui Virgil Mormocea, unul dintre aşii brăileni, care a scris pagini frumoase în istoria ciclismului românesc şi a fost sărbătorit, ieri la Brăila, pentru patru decenii rodnice în slujba sportului pedalei.*

În 1946, activitatea ciclistă a fost reluată cu sprijinul ziarului local „Înainte". Au mai trecut cîţiva ani, şi din Brăila au început să se ridice noi campioni ai ţării: Ion Vasile, actual antrenor la „Steaua" (care a fost component al naţionalei în „Cursa Păcii" şi cîştigător de etape în „Turul României"), Silviu Duţă şi Petre Ghiţă. Alţi sportivi cu bune rezultate în competiţii importante, ca Eugen Mihăilă, Marcel Voinea, N. Boca, Ilie Nica, Enache Aurel, Mihail Simion etc. au completat lotul brăilean.

Ciclistul Mihail Simion, renunţînd la activitatea competiţională, a fost atras de migăloasa muncă de instruire. Şi-a făcut ucenicia pe lîngă antrenorul Virgil Mormocea, iar în 1965 i s-a încredinţat conducerea centrului ciclist brăilean „Tînărul metalurgist". Cu răbdare, tact şi sîrguinţă, tînărul antrenor M. Simion (a împlinit recent 36 de ani) a cioplit zile şi luni în şir, an de an, în blocul de piatră brut al numeroşilor aspiranţi la gloria ciclistă. Şi roadele nu au întîrziat.

În 1965 şi, mai insistent, în 1966, juniorii din Brăila au început să apară pe locuri fruntaşe în clasamentul unor importante concursuri. În 1967, ei au cucerit toate campionatele pe şosea: contratimp individual şi fond (prin Cr. Tudoran) şi pe echipe (Tudoran, Băcanu, Tănase, Hrisoveri); apoi „Criteriul juniorilor", concurs internaţional pe etape (Cr. Tudoran) şi „Cupa oraşelor", (şase etape) pe echipe, iar la individual, prin acelaşi teribil Tudoran, din păcate azi în dezacord cu disciplina. Brăila a depăşit astfel excelentul „event" realizat de către braşoveni în 1965, cărora însă le-a lipsit din palmaresul acelui an de succese victoria în „Cupa oraşelor". În ultimul sezon, oraşul dunărean a avut doi tineri în lotul republican, iar echipa „Tînărul metalurgist" (D. Nemţeanu, M. Ene, M. Băcanu, M. Hrisoveri) a concurat în „Turul Bulgariei" 1968.

O serie de succese care nasc, firesc, şi obligaţii: juniorii să confirme, în continuare, la categoria seniori, în probe de altă amploare, iar pepiniera brăileană să dea noi talente cicliste, care, alături de actualii aşi în devenire, să contribuie la renaşterea vechiului centru ciclist Brăila, în toată amploarea cunoscută altădată.

i. em.

Ce am dori în '69

De ce, „o tempora"!?!

TENISUL DE MASĂ

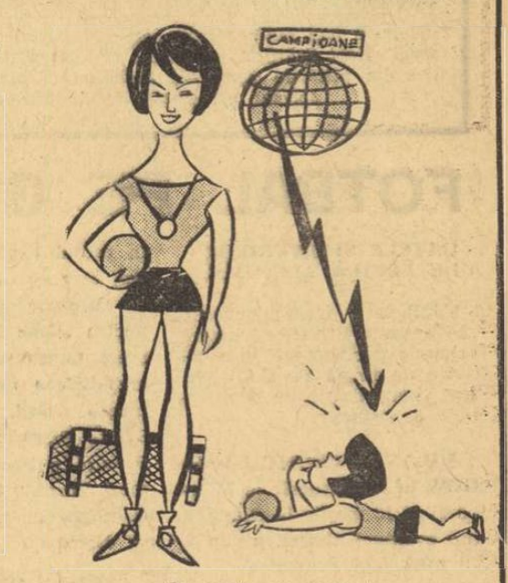

Se poate şi invers!

S-O ŢINEM LANŢ...

De la Irimescu citire...

SĂ CONTINUAM SERIA MARILOR PERFORMANŢE

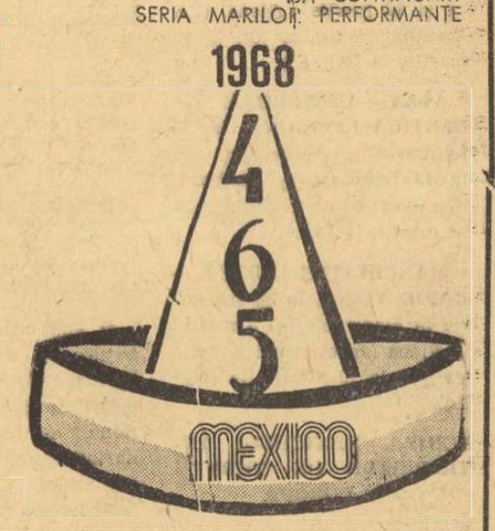

ANTRENAMENTELE UNORA...

Şi pe teren, maeştrilor!

CITEODATĂ...

Să dăm satisfacţii de felul acesta şi iubitorilor fotbalului.

HANDBAL FEMININ

SPORTUL Magazin

ALTE „POANTE" ALE UNUI BALERIN

Înfruntarea dintre fotbalul românesc şi cel britanic, chiar pe malurile Tamisei, a dat naştere la numeroase comentarii, a permis — în egală măsură — optimiştilor şi pesimiştilor să ia poziţie.

Dacă ne-am ghida după cota cantitativă a opiniilor dintr-o tabără şi din alta, am proclama poate victoria la puncte a pesimiştilor. Însă... Rezultatul, bine cunoscut la ora aceasta, a dat dreptate minorităţii şi, în special, unui cunoscut balerin şi necunoscut (de masa de cititori) epigramist. Este vorba de Victor Vlase, care, cu anticipaţie, ne-a trimis o serie de catrene, pe cît de spirituale, tot pe atît de optimiste.

Rezultatul de pe Wembley confirmă, deci, că „cine riscă, cîştigă". Şi Victor Vlase este cîştigător.

Nunweiller VI — Dinu

— Straşnic aţi luptat voi doi!
Le-a spus lumea, cu mirare.
— De unde vă trageţi voi?
— Nu ştiţi? Din...
„Ştefan cel Mare"!

Dumitrache — Domide

Cu H.H. italienii
Şi francezii cu B.B.
Fac furori în lumea-ntreagă,
Iar românii cu... D.D.

Angelo Niculescu

După meci,
Shakespeare priveşte
Pe Sir Ramsey, furios...
Caragiale-n schimb zîmbeşte:
— Ah ce... „Angel radios"!

VI-L PREZENTĂM PE RUGBYSTUL ILARION CIOBANU

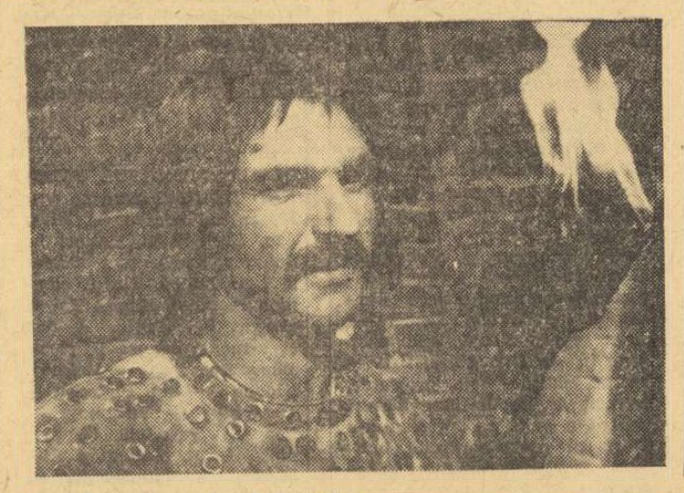

Şi-a început activitatea sportivă la 19 ani (în 1950) ca aruncător de disc, în cadrul unei competiţii cu caracter de masă. S-a clasat primul pe regiunea Dobrogea, iar în finala — desfăşurată la Bucureşti — a ocupat locul al patrulea. Pe atunci, constănţeanul Ilarion Ciobanu era şofer pe un şantier dobrogean şi-şi continua studiile la cursul seral. Discobolul de pe litoral avea şi faima locală a unui foarte bun înotător, el numărîndu-se printre temerarii care intrau în mare şi toamna destul de tîrziu, pe vreme rece.

În 1953, a început să practice rugbyul la echipa Ştiinţa din Galaţi, oraş în care urma cursurile facultăţii de mecanică navală. Înzestrat cu un fizic aparte (1,88 m; 90 kg) s-a afirmat repede în sportul cu balonul oval. În 1955 a venit la Bucureşti, jucînd la Ştiinţa. După doi ani, în 1957, a trecut la Dinamo, iar în 1959 şi 1960 a apărat culorile clubului Progresul.

ÎNTÎLNIRE CU „ALEXANDRU CEL MARE"

În cariera sa de rugbyst (1953—1960) a jucat linia a doua şi a treia (închizător), evoluînd în peste 200 de meciuri. A făcut parte, în repetate rînduri, din lotul republican şi a fost „împrumutat" echipei C.C.A. pentru întîlnirea intercluburi cu formaţia engleză Swansea, cîştigată detaşat de către militari.

Printre numeroşii săi colegi şi adversari se numără: Ghiuzelea, Paloşanu, Veluda, Moraru, Vicol, Blăgescu etc., etc., şi — bineînţeles — „Alexandru cel Mare", cum l-a denumit presa străină pe Al. Penciu, pe care interlocutorul nostru îl consideră drept unul dintre cei mai talentaţi rugbyşti din ultimele două decenii.

DE CE RUGBY?

La întrebarea noastră, de ce a preferat sportul cu balonul oval, actualul artist de cinema ne răspunde concis: **„pentru că e un sport mai bărbătesc, mai dur, care solicită mult pe sportiv; e un joc mai complex şi — pe scurt — îl simţeam mai potrivit structurii mele".**

ATRAS DE ZEIŢA THALIA

În 1958, dînd curs unui îmbold mai vechi „care mă făcea să visez cu ochii deschişi" — după cum mărturiseşte fostul rugbyst — a intrat la Institutul de Teatru. În al doilea an de studenţie actoricească a debutat pe ecran (în filmul Setea). Au urmat alte filme (12 la număr), printre care Lupeni, Răscoala etc. (iar recent Columna), care l-au făcut să spună adio sportului de competiţie.

SPORTUL ŞI ARTA

În încheierea scurtei noastre convorbiri — care a avut loc în Piaţa Cosmonauţilor, în aşteptarea autobuzului (Cinematografiei) pentru Buftea, l-am întrebat ce părere are despre aportul activităţii sportive în viaţa unui actor.

„Pentru scenă dar, mai ales, pentru film, îndeosebi în cele de epocă, în care se cere să porţi costume groase, armură, spadă grea, să călăreşti, să te lupţi, să sari, să te caţeri etc., activitatea sportivă — nu neapărat cea de performanţă — este de un real ajutor şi o consider indispensabilă pentru orice slujitor al artei teatrale şi, mai cu seamă, cinematografice. În acest sens, vă dau un amănunt: pînă la filmul Setea nu călărisem de loc. Consider însă că, datorită activităţii sportive anterioare, am reuşit să devin un călăreţ destul de bun, doar în cîteva zile"...

Aşadar, aviz tinerilor dornici de a face teatru şi, mai cu osebire, film.

Emil IENCEC

LOTO-PRONOSPORT

CÎŞTIGĂTORII CELOR 10 AUTOTURISME ATRIBUITE PRIN TRAGERE LA SORŢI LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

Categoria K extragerea a II-a (5 autoturisme): 1 „Warszawa": Georgescu Florin — Timişoara; 4 „Dacia 1100": Dodeanu Lazăr — Arad, Socol Gheorghe — Bucureşti, Böchler Francisc — Timişoara, Cojocaru Ion — Bucureşti.

Categoria L extragerea a II-a (5 autoturisme rămase de la categoria K): 3 „MOSKVICI 408" cu 4 faruri şi radio: Vana Gavril — Bucureşti, Oana Viorica — Cluj, Stănescu Aura — Bucureşti; 2 „SKODA 1000 M.B.": Burmaz Traian — Bucureşti, Bonoczky Ioan — Arad.

CÎŞTIGĂTORII CELOR 40 EXCURSII ÎN U.R.S.S. ATRIBUITE PRIN TRAGERE LA SORŢI LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

1. Ioan Mihai — Bucureşti; 2. Dinu Ion — Bucureşti; 3. Ionescu Viorica — Bucureşti; 4. Lazăr Alexandru — com. Ghelar jud. Hunedoara; 5. Nichita Costică com. Bereşti — Galaţi; 6. Tănăsoiu A. Nicolaie com. Boldeşti jud. Prahova; 7. Bălan C. Ilie Tg. Bujor jud. Galaţi; 8. Avram Nicolae — Craiova; 9. Smartuic Herman — Bucureşti; 10. Firănescu Constantin — Bucureşti; 11. Bulearcă Constantin — Bucureşti; 12. Sîrbu Gheorghe — Bucureşti; 13. Constantinescu Valeria — Bucureşti; 14. Stoian Vasile — Bucureşti; 15. Năstase Rodica — Brăila; 16. Bria Gheorghe — Arad; 17. Stănculescu Vasilichia — Buşteni; 18. Jianu Adrian — Bucureşti; 19. Tuca Marcu — Reşiţa; 20. Nathi Pavel — Cluj; 21. Botez Rodica — Iaşi; 22. Popovici Gabriela — Bucureşti; 23. Roşca Dan — Timişoara; 24. Birzan Aurel com. Bălceşti jud. Vîlcea; 25. Mateescu N. — Galaţi; 26. Stanisici Szgian com. Denta jud. Timiş; 27. Iluşca Nicolae — Constanţa; 28. Dimitriu Dimitrie — Bucureşti; 29. Stancu Ion — Ploieşti; 30. Năsturaş Constantin — Roman; 31. Strava Teodor — Baia Mare; 32. Dobre Gheorghe com. Vidra jud. Ilfov; 33. Popescu Mihai — com. Sişeşti jud. Maramureş; 34. Florea Crăciun — Bucureşti; 35. Berechet Ştefan — Lupeni; 36. Trişcă Dumitru com. Tibia Birgăului jud. Bistriţa; 37. Safar Zsuzsana com. Diosig jud. Bihor; 38. Danilof Ştefan — Ploieşti; 39. Trifan Trifan — Lipova; 40. Cîmpeanu Pavel — Cluj.

● Numai astăzi şi mîine vă mai puteţi procura biletele la tragerea excepţională Loto de marţi 21 ianuarie 1969. La această tragere se atribuie autoturisme „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri şi radio, „Skoda 1000 M.B." în număr NELIMITAT; 50 excursii la Paris; premii în bani.